

Het woord 'democratie' komt van het Griekse woord "demos" -de mensen-en "Kratos" -regel, en betekent dus "-regel van het volk.", oftewel het volk regelt. Als politieke vorm wordt democratie in het algemeen opgevat als de meerderheidsregel.

Al eeuwenlang presenteert Amerika zich als pleitbezorger en internationale verdediger van de democratie. Amerika heeft in naam van de 'democratie' vele oorlogen gevoerd.

Maar is de Amerikaanse opvatting van de enige vorm van democratie? Als we de Amerikaanse boodschap in de politiek, in speelfilms en anderszins mogen geloven dan is er geen betere vorm van democratie dan de Amerikaanse.

De vroegste Europese vorm van democratie kreeg ongeveer 2.500 jaar geleden gestalte in Athene. In deze stad van 100.000 inwoners werd echter maar door 10 procent van de bevolking een stem uitgebracht. Alleen mannen die aan hun militaire verplichtingen hadden voldaan konden deelnemen aan de verkiezingen. Vrouwen en immigranten (meestal slaven) waren uitgesloten van de verkiezingen. Er was dus sprake van een kleine heersende klasse die besluiten nam namens het volk.

Evenals de democratie in het oude Griekenland is de democratie in de VS in het leven geroepen door slavenhouders. Ook in de VS gold het stemrecht alleen voor blanke mannen. Pas na een lange strijd geldt het kiesrecht in de VS voor iedere staatsburger. Deze strijd moest veelal staatsrecht worden gevoerd. Pas in 1920 konden blanke vrouwen gebruik maken van hun stemrecht. Het zou nog tot 1960 duren voordat ook de Afro-Amerikaanse burger mocht stemmen. Dit recht werd vastgelegd in de Akte van stemrecht van 1965.

Hoewel alle Amerikaanse staatsburgers gebruik mogen maken van hun stemrecht is het politieke systeem zo ingericht dat de werkelijke politieke macht in handen blijft van de heersende klasse. Bovendien accepteren de twee grote partijen, de Republikeinen en de Democraten de suprematie van het kapitalisme. Het gevolg van deze kapitalistische 'democratie' is dat de kandidaten vrijwel altijd vermogende kapitalisten zijn.

Van de huidige senatoren is bijna de helft miljonair. Van de overige senatoren is er niet een afkomstig uit de werknemersklasse. Het Amerikaanse Congres is dus nauwelijks een representatief orgaan.

In Nederland kennen we een zogenaamde partijen democratie. Door de evenredige vertegenwoordiging, waarop het kiesstelsel gebaseerd is, moeten er altijd coalities gevormd worden. Veel maakt dat voor de praktische politieke uitkomst niet uit. Ook het Nederlandse stelsel accepteert de suprematie van het kapitalisme. Geen enkele politieke partij, die vertegenwoordigd is in de Tweede Kamer, stelt deze suprematie ter discussie. Integendeel. Partijen die kritisch staan ten opzichte van het kapitalisme hebben hun politieke programma's steeds meer in overeenstemming gebracht met de kapitalistische suprematie.

Marxisten noemen deze vorm van 'democratie' (onder het kapitalisme) een "burgerlijke democratie" oftewel de democratie van de bezittende klasse.

Ongeacht de uitkomst van een bepaalde stemming, blijft de voortdurende heerschappij van het kapitalistische systeem gegarandeerd.

Het is dit kader niet vreemd dat de rechtse Cubaanse bannelingen in Miami schreeuwen om terugkeer van de burgerlijke democratie op Cuba. Alleen die vorm van democratie kan immers leiden tot terugkeer van de suprematie van de heersende klasse op Cuba. Een suprematie die de verworven rechten van de werkende klasse op Cuba zal teniet doen.

De basis voor de democratie van de werknemersklasse:

Is er een alternatief voor de democratie voor de rijken? De praktische basis voor het construeren van een nieuw type democratie is zeer eenvoudig. Of het nu het oude Griekenland of het moderne kapitalisme betreft, een vermogende minderheid uit de samenleving controleerde de bevolking en had de beslissingsbevoegdheden in handen. De zogenaamde

"meerderheid regel" is een leugen zo lang een kleine vermogende minderheid beslist over de overgrote meerderheid.

Onder het kapitalisme is de economie niet onderworpen aan de wil van de meerderheid. De politieke agenda wordt gedreven door de zoektocht naar economische groei en winst.

Beslissingen worden genomen door individuen en groepen van personen die veelal afkomstig zijn uit grote bedrijven en instellingen.

Een echte democratische samenleving zou zo moeten worden georganiseerd dat het volk de beslissingsbevoegdheid krijgt over de vraag hoe de rijkdom van de samenleving wordt verdeeld.

Een geplande economie van het genoeg voor iedereen is een fundamenteel principe van het socialisme. Het leidt tot gelijkwaardigheid, gelijkheid en bescherming van het leefmilieu.